

Redmer Alma

NOGMAALS BRUNGER TO LOQUARD

In *BRUNJA* 49 besteedde Eppo H. Brongers aandacht aan de familie Tho Loquard. Met hem deel ik het vermoeden dat de latere Groninger families Brongers niet op deze familie terug te voeren zijn. Al enige jaren geleden heb ik mij ook met het adellijke geslacht Tho Loquard beziggehouden, reden waarom ik enige aanvullingen kan geven op de gegevens van Eppo Brongers die wellicht de moeite van het vermelden waard zijn. Vooral het verblijf van de familie in de provincie Groningen is daarbij mogelijk interessant. In het boek *Geschiede des Emsigerlandes* van dr. Hajo van Lengen is een stamboom van deze familie opgenomen¹. Uit de Groninger vermeldingen van de Tho Loquards blijkt dat deze niet geheel juist kan zijn weergegeven.

Van Lengen geeft als zonen van **Sibrand I tho Loquard** (vermeld 1385-1404) de door Eppo Brongers genoemde **Brunger II** (vermeld 1424-1451) en een **Ocko I** (vermeld 1417-1427). Vanaf 1433 tot 1440 komt in Groninger bronnen **Sibrand II tho Loquard** voor, terwijl hij in 1441 met zijn broer Brunger ('Brunger tho Broke') en andere hoofdelingen in Oost-Friesland een verbond sluit. In 1433 heet hij letterlijk 'Sibrand Ockensoen van Loquart'², waaruit blijkt dat hij een zoon van Ocko I was en niet van Brunger II, zoals Van Lengen aanneemt. Met de naam 'Brungersna' trof ik hem dan ook niet aan. In 1435 woont hij te Groningen en blijkt zijn vrouw Ghysele te heten³. Mogelijk was zij een dochter van Ludolf Sickinghe, burgemeester van Groningen. Dat zou ook verklaren hoe hij aan zijn Groninger en Ommelander bezittingen komt.

Of Sibrand II in 1441 weer in Oost-Friesland woonde, weet ik niet. In 1443 is hij in elk geval dood⁴ en in 1445 wordt over zijn erfenis geprocedeerd door zijn oom Brunger tho Loquard en Reiner Eisinga, de zoon van de schatrijke Blideke to Framas⁵. Haar overleden man, Aylcke Onnema, was blijkbaar een verwant van Sibrand of zijn vrouw. De erfenis wordt toegewezen aan Brunger. Diens zoon was **Ocko II tho Loquard** (overl. tussen 1465 en 1478), die in 1460 als zodanig wordt genoemd, terwijl in 1458 zijn moeder Dedde wordt vermeld. Brunger is blijkbaar overleden tussen 1451⁶ en 1458. Ocko huwde omstreeks 1450 met Ecka Ripperda, een zuster (niet een dochter, zoals in oudere genealogieën wordt gesteld) van Unico Ripperda. Als weduwe komt zij nog in 1487 voor. Zij hadden drie kinderen: **Eggert** (overl. 1497), **Keno** (overl. na 1497) en **Tetta**, gehuwd met Viktor Frese. Een zoon Brunger III van dit echtpaar is niet uit bronnen bekend. Omdat de beide zonen kinderloos overleden, stierf de

familie met dit gezin uit en viel de erfenis van de Tho Loquards aan de familie Frese. Deze familie bloeit overigens als enige oude Oost-Friese adellijke familie nog steeds en bewoont thans de borg te Hinte. Of Ocko II en zijn vrouw Ecka ook nog in de Ommelanden woonachtig waren, is niet bekend, maar zij komen tot 1478 in Groninger bronnen voor⁷. In 1487 kwiteren Ecka en haar zuster Wiske hun broer Unico Ripperda voor hun deel van de ouderlijke erfenis. De familie komt daarmee ruim vijftig jaar in een Groninger context voor en Brunger II was dus niet het enige lid van deze familie dat op Groninger bodem verbleef.

Opmerkelijk is tenslotte dat in 1444 een Jr. Occo to Loekwert aan Aylcke Onnema en Blideke to Frama een boerderij te Huizinge verkoopt die hij van wijlen zijn vader geërfd heeft⁸. Brunger II leeft op dat moment nog met zekerheid, dus dit kan Ocko II niet betreffen. De enige oplossing lijkt dat deze Occo een broer van Sibrand was en reeds binnen een jaar overleed, waardoor Brunger in 1445 erfgenaam van zijn oomzegger Sibrand werd. Zeker is deze oplossing echter niet.

De Tho Loquards voerden verschillende wapens: Sibrand I zegelde met een leeuw, Ocko I, Brunger II en Ocko II met een adelaar (al of niet vergezeld van een ster) met als schildhouder Sint-Joris en ten slotte Eggert en Keno met een adelaar met op de kop en de beide vleugels een kroon. Dit laatste is het oude wapen van de familie Tom Brok, waarmee zij zich als nakomelingen blijkbaar sterk verbonden voelden.

Nageslacht van deze familie in de provincie Groningen werd niet gevonden, zodat verwantschap met de latere families Brongers(ma) inderdaad niet waarschijnlijk lijkt.

1 De gegevens in dit artikel zonder bronvermelding zijn in dit boek terug te vinden.

2 Rijksarchief Groningen (R.A.G.), Kloosterarchieven, inv.nr. 20, fol. 36v, reg. 149.

3 Ibidem, fol. 37, reg. 161.

4 Ibidem, fol. 76, reg. 210.

5 H.O. Feith, *Warfsconstitutiën en oordeelen*. Groningen, 1963, 10

6 Ibidem, 51.

7 R.A.G., F.A. Ewsum, inv.nr. 211, oud inv.nr. 9, reg. 65.

8 R.A.G., F.A. Lewe, inv.nr. 808, reg. 23.